

Την Τετάρτη, 11 Φεβρουαρίου, και ώρα 18:00 θα συναντηθούν τα μέλη της Λέσχης Ανάγνωσης στο αναγνωστήριο της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Καρπενησίου και θα συζητήσουν τα παρακάτω βιβλία του Ισίδωρου Ζουργού: «Στη σκιά της πεταλούδας», «Η αηδονόπιτα», «Ανεμώλια» και «Σκηνές από το βίο του Ματίας Αλμουσίνο».

Περιγραφή των βιβλίων

«Στη σκιά της πεταλούδας»

Ένα ιστορικό μυθιστόρημα του ευρύτερου βορειοελλαδικού χώρου μέσα από το χρονικό δίο οικογενειών που απλώνεται σε τρεις ολόκληρες γενιές. Από την Ανατολική Ρωμυλία και την Αδριανούπολη στα τέλη του 19ου αιώνα και από τα καμένα χωριά των φυλετικών ανταγωνισμών στη Μακεδονία της ίδιας εποχής, έως τη σημερινή Θεσσαλονίκη, οι πόλεμοι, η προσφυγιά, ο ιδρώτας και τα πάθη τόσων χρόνων έρχονται και στραγγίζουν στη συνάντηση ενός άντρα και μιας γυναίκας έναν τριήμερο καύσωνα του Αυγούστου κάτω από περίεργες συνθήκες.

Είναι ακόμη ένα μυθιστόρημα-έπος του αγώνα της καθημερινής ζωής, καθώς και μια ελεγεία των "αποτυχημένων", του έρωτα και του χρόνου που περνά. Πιο πολύ όμως είναι το εκτενές μυθιστόρημα της Θεσσαλονίκης. Τα κτίρια, οι δρόμοι, τα στέκια, οι γωνιές της, οι εξοχές της, τα περίχωρα, το δέρμα της ολόκληρο, με το αποτύπωμα ενός ολόκληρου αιώνα.

«Η αηδονόπιτα»

Η περιήγηση ενός Αμερικανού φιλέλληνα στον κόσμο της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 και η μανική του προσήλωση στον αγώνα των λαών ενάντια στην απολυταρχία δίνουν αφορμή να ξεδιπλωθούν πέντε χρόνια πολέμου και ονείρων, από τον ξεσηκωμό της Μακεδονίας ως τα βουνά του Ασπροπόταμου, της Ρούμελης κι από κει στο έγκλειστο Μεσολόγγι.

Η "Αηδονόπιτα" είναι ένα μυθιστόρημα μιας μεγάλης περιπέτειας, που στις σελίδες του συναντάμε τον Νικόλαο Παπάφη, τον Κασομούλη, οπλαρχηγούς της Ρούμελης και του Ολύμπου, τον Μπάιρον, ακόμα και τον Ανώνυμο, τον συγγραφέα της "Ελληνικής Νομαρχίας".

Είναι ένα βιβλίο στραμμένο στον αγώνα του ανθρώπου για ελευθερία και αυτοδιάθεση, μα πιο πολύ στο ζεστό κουκούλι του έρωτα, που είναι ο δρόμος και ο βατήρας της άλλης ελευθερίας, της υπαρκτικής. Όλα αυτά συμβαίνουν στις ατραπούς μεγάλων ταξιδιών, καθώς η ανθρώπινη μοίρα, δεμένη πισθάγκωνα στο μεσιανό κατάρτι, χαρτογραφεί με το βλέμμα της τα έσχατα του ωκεανού.

«Ανεμώλια»

Τα "Ανεμώλια" είναι ένα βιβλίο για την αντρική φιλία και τη φυγή. Μια παρέα φίλων από παιδιά δραπετεύει μ' ένα ιστιοπλοϊκό στην αρχή του καλοκαιριού αφήνοντας πίσω για πάντα όλη την προηγούμενη ζωή τους. Μέσα από τις περιπέτειες του ταξιδιού, το πικρό χιούμορ, τα απρόοπτα και την παλινδρομική μνήμη του αφηγητή αναδύεται ο πρόσφατος νεοελληνικός μηδενισμός και η δίνη στην οποία έχει πέσει η χώρα τα τελευταία τριάντα χρόνια.

"Ανεμώλια" στη γλώσσα του Ομήρου είναι τα λόγια του ανέμου, τα μάταια, τα ανώφελα. Σ' αυτό το μυθιστόρημα που το διατρέχει μια συνεχής συνομιλία με τον ομηρικό κόσμο, ανεμώλια είναι η διαφυγή από τον κόσμο της αρσενικής απελπισίας, η απόδραση από την ασφυκτική καθημερινότητα αλλά και η δίψα για την αναζήτηση της νεότητας κι εκείνης της ομορφιάς που καταλύει τον χρόνο.

«Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνου»

Το μυθιστόρημα "Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνου" είναι η ανοιχτή παλάμη ενός χεριού που ακουμπάει στον χάρτη της Ευρώπης του 17ου αιώνα, ενώ κάθε δάχτυλο της αφήγησης δείχνει και διαφορετικό σημείο του ορίζοντα - η Αγγλία του Νεύτωνα και της Βασιλικής Εταιρείας, το ανεξίθρησκο Άμστερνταμ των εμπόρων, η παγωμένη Πετρούπολη του τσάρου μεταρρυθμιστή, η Βενετία της μάσκας... Ο καρπός του χεριού αγγίζει την οθωμανική απεραντοσύνη, τη Θεσσαλονίκη, την Κωνσταντινούπολη και τον Χάνδακα, τα όρια της Ευρώπης. Ο Ματίας Αλμοσίνου, κρυπτοεβραίος στη Βασιλεία της Ελβετίας, διασχίζει από τρυφερή ηλικία τη Republica Christiana, τη χριστιανική επικράτεια, ορφανός με τον τρόπο του Ντίκενς και δέσμιος της θεοκρατικής καταδυνάστευσης της εποχής του. Χτίζει την ενηλικίωσή του μέσα από περιπέτειες, καθώς αλλάζει μάσκες θρησκευτικής και φυλετικής ταυτότητας, διχασμένος σχεδόν ως το τέλος από το μέγα διακύβευμα που εγκαινιάζει ο αιώνας του: τη γέννηση του επιστημονικού λόγου και την ανάφλεξη του ορθολογισμού απέναντι στη νοσταλγία του θαύματος και στις πιο ακραίες μεσσιανικές προσδοκίες. Ο Σπινόζα κι απέναντί του οι πιο μισαλλόδοξες συγκρούσεις, ο Ντεκάρτ και ο Σαμπετάι Σεβί, το σύμπαν με τα μάτια της νέας επιστήμης ως μια καλοκουρδισμένη μηχανή και αντίκρου της η αναμονή του τέλους του κόσμου στα 1666 μ.Χ. Οι τόποι των ταξιδιών αλλάζουν ραγδαία σε μια πλούσια σκηνογραφία: μια διάβαση στις Άλπεις, η Βενετία της παροικίας των Εβραίων και των Γραικών, η Θεσσαλονίκη του Σαμπετάι Σεβί, η Πάντοβα και το φημισμένο της πανεπιστήμιο, το Τζάντε, η πτώση του Χάνδακα, η Κωνσταντινούπολη των θαυμάτων, το Λονδίνο της νέας επιστήμης, τόποι της Γερμανίας, οι ρουμανικές χώρες των ορθόδοξων ηγεμόνων, η επικράτεια του Μεγάλου Πέτρου με τις στέπες και τα ξεχειλισμένα ποτάμια και, τέλος, ένα όρος που το είπαν Άγιο. Το μυθιστόρημα εξιστορεί τη ζωή ενός προικισμένου ανθρώπου, γιατρού και πολυπράγμονα στοχαστή, που δρασκελίζει χώρες, γλώσσες, πολιτισμούς, που περιπλανιέται σε ανθρώπους και ιδέες. Ένα βιβλίο για την ιστορία της ιατρικής και της Ευρώπης, ένα χρονικό της νοσταλγίας του Θεού και της συνάντησης των θρησκειών, ένα οδοιπορικό στη μελαγχολία, στην αναζήτηση της φιλοσοφικής καταφυγής στον άλλο άνθρωπο και στο πρόσωπό του.

Όλα είναι σκηνές από τη διάρκεια μιας ζωής - σκηνές μόνο, γιατί ακόμη και το μυθιστόρημα αδυνατεί να αναπαραστήσει τον ανθρώπινο βίο στην ολότητά του.

Πηγή: BiblioNet

Στην ιστοσελίδα της βιβλιοθήκης μας (<http://vivil-karpen.eyr.sch.gr/>) κατά τακτά χρονικά διαστήματα μπορείτε να βλέπετε εκδηλώσεις που γίνονται σε συνεργασία της βιβλιοθήκης μας με τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση